

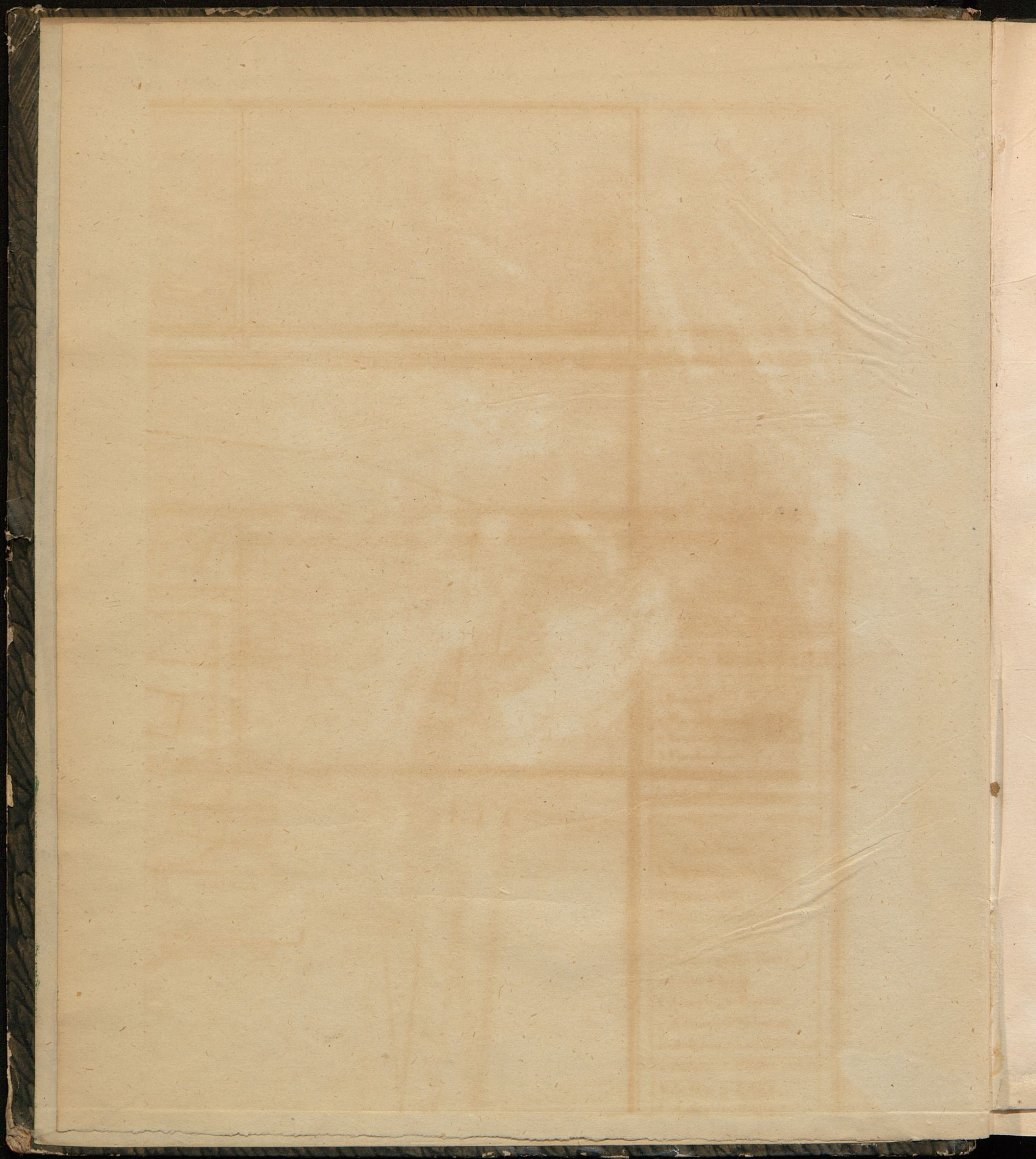
Miss Tom Jd 3504 8' inserted

over

P. 182.

2051

ΠΟΡΤΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΤΟ

ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΝ ΕΤΟΣ

ΠΑΗΡΩΣΑΗΣ

ΕΠΟΙΗΣΕ

Κ. ΣΤΕΙΝΑΡΤΟΣ

ΤΗΣ ΠΟΡΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΚΤΥΠΩΘΕΝ

ΕΝ ΑΛΛΑΙΣ ΤΥΠΟΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΥΣΚΙΟΥ.

ΠΟΡΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΤΡΙΑΚΟΚΤΟΝ ΕΤΟΣ

ΠΑΡΕΣΤΑΤΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Α. ΟΤΙΝΑΡΤΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

S t r o p h a e

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

E p o d i

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Μοῖσα σέμνά, τίς προσέβα θιάσος

Στρ. α'.

σοῖσιν οἴκοις; τίς στόλος ἄγαγεν ἄνδρας προσπελάζειν ἄλσεσιν ἀμετέροις;
ἄλιον δυσμᾶν ἄπο, τοὺς δ' ἀνατέλλοντος γὰρ ἐν πομπαῖσιν ἱραῖς
πάντοθεν εὖστεφάνους ἀναβαίνοντας κατεῖδον·

- 5 οἷα δ' Ἐλευσινίας ματρὸς πέδῳ μυστῶν στρατός
ἐλπίδ' ἐξεῦρεν καλὰν σεμναῖς τελεταῖσι πόνων τε λύσιν,
ὥς πορεύονται ποθιναῖς οἶδε βουλαῖς ξένοι
τίνα ποτ' εἰς ἱρὸν ἐορτάν;

χῶρον εἰς εὐανθέα λαμπρότατον,

Ἀντ. α'.

- 10 οὗ Πυλαία κουροτρόφος πολύκλειτος κλήζεται μάτῃρ ἑκατὸν τρεῖς ἔτη,
κοῖλον ἔκειθ' ἐς μυχὸν ἀσίχιον θεῶν εὖ διδόντων οὔρον ἐσθλόν·
δὴ νιν ὄρος σκιαρὸν ποταμοῦ ξανθοῦ τε δῖναι
ἀμφὶς ἔχουσιν, ἔν' αἰὲν ψυχὸς ἄδιστον βροτοῖς
μαλθακαὶ πνείουσιν αὔραι, θερμότερα δὲ θεοῖο φλέγει
15 ἀμπέλου τίκτουσα χλωρᾶς φλὸξ δρόσους, ἄδονᾶν
πολὺ φίλων παγὰν γλυκεῖαν.

ἃ δὲ θρήνων ἄλσεσιν ἐν δασυφύλλοις ποικίλους οἴμους πλέχει
ἄγγελος ἦρος ἀηδῶν, ἀντιφώνους οὐρανόθεν δὲ θεά
παγκάλους πόλλ' ἐξανῆκ' ὧδ' ὅσων στομάτων·

Ἐπ. α'.

- 20 πάντοσε δ' εἰράνα θεῶν παῖς παυσίλυπος πίννεται ἐν πεδίοις,
ναοῦ δὲ καὶ ἀσυχία κατέχει θεία πυλῶνας·
ῥέονος ζῶας βροτοῖς τᾷδ' αὔρα πνέει,
οὗ τάχ' εὐτύκτοιο πύλας διόδοι τῶν ξέγων δέξονθ' ὄμιλον.

τοῖσι μάτηρ πότνια ταῦτα θροεῖ·

Στρ. β'.

- 25 χαίρετ' ἐσθλοὶ, πολλὰ γὰρ ἐν βιοτῇ λατρεύματ' εὖ νικῶντες ἔτλατε πόνων,
 τῶν δ' ἀγώνων ῥεῖ παρ' ἐμοὶ θεόθεν πασᾶν μεριμνᾶν τ' ὑμῖν λάθα,
 τοῖς φίλον εἶδος ἀνίσταται ἐν μνάμας πτυχαῖσιν,
 ἀλικίας καθαράς εὖσεπτον ἔρκος, τὰν πικρόν
 θάλλος οὐ βλάπτει θεοῦ, ῥιπαῖς δ' ἀνέμοιο τινασσομένα
 30 οὐ κλονεῖται, ῥεῖα δὲ ζώουσιν εὐδαίμονες
 ἐν ἀχέων κρυπτοῖς ἀσύλοις·

οὗ ποτ' ὑμῖν κόλπον ἀνιεμένα

Ἀντ. β'.

- ἀσμένα ψυχαῖσι γλυκεῖαν ἔδων ῥίζαν καλῶν πάντων ἀγαθῶν τε τροφάν,
 ἐκ δὲ παγᾶν ἀενάων δρόσου εὐθάλους σβέσαι δίψαν παρεῖχον,
 35 τοῖς δὲ πιοῦσιν ἀγήραος αἰὲν θυμὸς αὔξει,
 τοῦ μένος ἐμπέδοφρον νίκαν ἀγώνων δυσπαλῶν
 δῶκ' ἀρίστην· οἷα δ' Ἀλκείδας ἀρετᾶς ποτε δαιμονίας
 σεμνὸν ὥς εἶδεν πρόσωπον θαυμάσας, ἄδονᾶς
 φρενοκλόπου μίσσησε μορφάν,

- 40 ὥς θεᾶς ἀγνᾶς νεότατος ἐν ἀκμῇ ζᾶλος ἅγ' ὑμᾶς, φίλοι,

Ἐπ. β'.

- ἀργαλέων διὰ μόχθων ἐν τε τραχείαισιν ὁδοῖσιν ἔχνη
 εὖ διώκειν, χῶρον εὐλειμῶνα φυγόντας αἰεί
 θελξινόου ξαθυμίας μολπᾶν τε Σειρήνων, ἀπάταν γλυκεράν·
 ματρὸς γὰρ ἀνάξιος οὔτις ἀνὴρ τλάσει παρεῖναι
 45 σάμερον· τῷ χαίρεθ' ὧν σπουδαῖσι καλαῖς
 αὔξεται πατρίς τε θεοῦ βασιλεία τε θάλλει·

ἀμερᾶν μακρᾶν περιτελλομένων

Στρ. γ'.

ἐξέλαμψ' εἶδος καθαρώτερον αἰεὶ δώματος τοῦδ', οὐρανοῦ ἐνθα πύλα
κλήζεται· λαμπρὰν δ' ἴδεν ὥς ποθ' ὄρασιν θεῶ παλαίσας ἀγνὸς ἥρως,

50 κλίμακας οὐρανόθεν καταπιπτούσας πέδονδε,

ἄγγελοι αἷς καταβάντες, λευκὸν ἐνδύντες φάος,

ἄνδρὸς εἰς θυμὸν καμόντος γαθουσύναν χέαν ἀμβροσίαν,

ἐνθα καὶ πληθὸς θεοπνεύστων βροτῶν οὐρανοῦ

σέλας ἴδον φρίσσοντι θυμῷ·

55 ἐξ ὅτου λύπας βάρος ἄγ' ὀσίας

Ἀντ. γ'.

ἄνδρα γενναῖον παρὰ χεῖλεσι Πλείσας ἀγνὸν εἰράνας ἱερῶσαι ἔδος·

κνίξε γὰρ κῆρ παιδὸς ὑπέρμορος ἄτα, τὸν δ' ἀγρευτὰν ὀξυθήκτω

κτεῖνεν ὀδόντι σὺς τέρας εὖ θάλλοντ' ἐν ὥρᾳ·

ἀλλὰ νιν οὐ Κύπριδος χρυσᾶς τρόποις ἀργῶς πατήρ,

60 τᾶς πολυπλάγκτου δι' ὑλᾶν ἀμφὶς Ἄδωνιν ἐκλαγξε βοά,

κλαῦσ' ἀνὰριθμος στεναγμῶν, τὸν δὲ δῶρον θεοῦ

ἐλέου ὥρσ' εὐοργος ὀρμά.

δενδρέων δ' ἔρρη νεοθαλέα χειμῶνων τρέφει δεινὸν μένος,

Ἐπ. γ'.

καὶ κοινορτὸς ἀγώνων ἀνδρὸς ἀλδαίνει κράτος ἠδὲ φυάν·

65 καὶ γὰρ ἐχθίσταισι λόγχαις βαρβαρόφωνοι ἔβαν

ἄσυχον ἄμφ' οἶκον νεόδματον βρέμοντες δεινὰ φόνιοι πόθῳ·

λοιμὸς δὲ κάκιστος ἔσωθεν ἀσελγείας ἐφοίτα,

παρθένοι θείων ἐφρεμῶν λασμοσύναν

μαλθακῷ θυμῷ θέμεναι, πάνυ σωτήρος οὐ σώζουσai εἶδος.

70 τῶν πολυρῥίζων δὲ κακῶν τίς ἀνὴρ

Στρ. δ'.

εἰσάπαξ βλάσταν δυνατὸς κατακόψαι; στάζειν ἰδρῶς γὰρ πολὺς ἐκ μελέων,

πρὶν ποτ' Αὐγείειον ἔλος δονακῶδες κᾶπον εὐλειμῶνα θῆκεν

Ἀμφιτρωνιάδεω στιβαρὰ χεὶρ αἰὲν ἀκμῆς.

ὥς μελανείμονες ἄνδρες παρθένων οἴκους τάχα

75 ἐκπεσουσᾶν ᾤκισανθ', ἀλλ' ἀκρασίας θολεροῖσι ῥόοις

ἀμφικλυσθέντες φθίνονθ', οἳ χειλέων ἔσμασιν

θεὸν ἔχον, θυμὸν δ' ἄναγνον.

τῶν ἀσέπτου δὴ τότ' ἀτασθαλίας

Ἀντ. δ'.

ἐνδίκως δογὰ ζαμενῆς θεὸν ἐκτέμνειν ἐπῶρσεν τὰν στυγεράν γενεάν,

80 τηλόθεν θάλλον δὲ φύτευσε νεωρῇ· ναῖε γὰρ κρυπτὸν πτυχαῖσιν

Ἑρκυνίας πολυπιδάκου ὑλάεσσαν ἔδραν

εὐσεβέων γένος ἀνδρῶν σωφρόνων, οἴκοις ἐνί

ὑψιπύργοις τηλεκλειτοῖς· τῶν δὲ θεὸς προχάλεσσε μέρος

οἱ λάτρεις πάμπαν δικαίους· τοὶ δὲ λυγρᾶς λίπον

85 διὰ τάχους Πλείσας ῥέεθρα.

ἀσφαλὲς ἀργῆς γὰρ ἐδέξατο χῶρος, λεία τὸν ξανθὸς περὶ

Ἐπ. δ'.

αἰόλος ὥστε δράκων γναμptoῖς ἐλιγμοῖς ῥεῖ γονίμοισι Σάλας·

οὗ μελαμφύλλοισιν ὕλαις φρίξε δασεῖα νάπη,

εὐπαλάμοις χερσὶν τάχ' ἄνδρες καρποβριθεῖς ἐξέφνον στάχυν,

90 οἶνον δὲ καὶ ἀτρυγέτου παρὰ πέτρας ῥεῦσε παγά,

πῶμα θυμηδὲς βροτοῖσιν, λυσίπονον,

οἳ ἐν ἀνθρώπων φιλέει βιότοις λάϊνον κῆρ ἔσλα κεύθειν.

χρυσοπώγων δὴ τότε σεμνὸς ἀναξ Στρ. ε'.
 εὐρυκρείων Τευτονίας ἐνὶ δάμοις πᾶσαν ἔδρεψεν κορυφὰν ἀρετᾶς,
 95 ὃ τε πύργους Ἰταλίας κόνει ἀμαύρωσε τυφλᾷ τηλελαμπεῖς
 ὤμους Ἀρης, βασιλῆα δὲ πᾶς λαὸς πεφρίκει·
 ἀγλαΐαισι δὲ οἱ πᾶς οἶκος ἦνθησεν φίλαις·
 ἀλλὰ δὴν λόγχαις δικαίαις κλεινότατον πόθος ἄγε τάφον
 ὁμφαλὸν γᾶς ναυστολῆσαι· τῷ δὲ κυμόκτυπος
 100 μόρος ἐπὶν ἰρῷ μαχατῇ·

τὸν κατακρύψαι σκιοέντος ὄρους Ἀντ. ε'.
 ἄχθος ἐν μέσσοισι Θόριγξιν ἀγαυοῖς μῦθος εὖ μνάμων ἐκράτησε πολύ·
 ὕπνον ἄρδην γὰρ ἀνακτα καθεύδειν ἐν πετραίοισιν τάφοισιν,
 εἰσόκ' ἐλευθερίαν ἐπανελθεῖν μοῖρα κλώσῃ
 105 Τεύτοσι πᾶσιν ἐνός σκάπτοισιν εὖ κοσμουμένοις·
 δυσμενῶν ὦλοντο γὰρ πικραῖς πρᾶπιδων ἐρίδεσσιν αἰ·
 νῦν δὲ καὶ πολλοῖς στεναγμοῖς ἐξ ἀνάγκης πικρᾶς
 λύσιν ἔτ' ἐλπίζειν λέγοντι·

ἀλλὰ γὰρ πώγων διέπειρε τράπεζαν δευτέρῳ κύκλῳ πάλαι, Ἐπ. ε'.
 110 ἐν ταχυτάτῃ δὲ πᾶς οἰωνὸς ἔκραξ' ἄνστασιν οἱ κρατεράν.
 ἀλλὰ μὴ μακρὰν πέτεσθαι, Μοῖσ', ἐπ' ἀνέλθε· τυφλοῖς
 ὄμμασι γὰρ βλέψαι σκότον πᾶσιν βροτοῖς τόλμα σφαλερὰ πέλεται. —
 πολλοὶ δὲ πρὸς ἀμέτερον τότε δῶμ' ἵκοντο λαοί,
 τοὺς δίδωκεν χαλκόπους δεινῶπις Ἀρά,
 115 εὐμενῶς μόχθων δὲ λύσιν στυγεράν ἱρὸν ἔρκος δῶκ' ἀρέσθαι.

Στρ. στ.

τοῦ δὲ καινὸν δῶματα καινὰ πέρι
λάμπε κάλλος θεῖον, ἵν' οὐρανομήκης ἴσταται τέχναισι σοφαῖσι πυλάν
τεκτόνων ποικίλμασι μυριομόρφοις λαμπρὸς, ἠϋξήθη δὲ ναός,
ἐν δὲ ῥόδον πολυανθὲς ἔφν, σταυροῦ τε μορφάν

- 120 ἱροτάταν τανυμήκεις ἐξέδειξαν κίονες,
πεῖραθ' ὧν συνδεῖτ' ἐναλλάξ ἄνθει σὺνδρομα δαιδαλέοις,
ὡς πικραῖς λύπαις αἰὲ θνατοῖς καλᾶς ἄδονᾶς
θεὸς ἔδω κάλλιστον ἄνθος.

Ἀντ. στ.

- ἀλλ' ἀέργῳ φθείρεται ἀσυχία
125 πᾶν χρέος, καὶ γὰρ θανατηφόρος ἀῆρ πύθεται χειμῶνος ἀθικτος αἰέ·
καὶ βροτοῖσιν δεινὸν ἄημα θυέλλας ἀγρίας ὥρουσε, γαῖαν δ'
αἰθέρι φύρσε μάταν, χάεος δύσμορφον εἶδος,
οὐρανίας ὅτ' ἀλαθείας μεταλλευτοῦ τέκος,
θεῖος ἦρως, τοῦ κρατίστα κνώδαλα πόλλ' ἐδάμασσ' ἀρετά,
130 θρέμματ' ὄρφνας, σεμνὸν αἰκίαισιν ἐξοιμμένον
φρέατος ἐξώρουξ' ἄγαλμα.

Ἐπ. στ.

- φρονία λιγνὺς τότε ἔκρυψε κελαινὰ κάλλος ἱρῶν δωμάτων·
ἄς δ' ἐν ἀμύμοσιν Ἰνδοῖς σῆμά οἱ κάλλιστον ἔτευξε πυράν
ἀλιώδης θεῖος ὄρνις, ἄνστασιν οἱ καθαράς
135 αἰὲν ἀπαύστου χρείσσονος ζωᾶς ἐν ὥραισιν περιτελλομέναις,
ἀμῶν δ' ἀνέτειλε νέον φάος ἐκ νυκτὸς βαθείας·
ἐνθα γὰρ Μοισᾶν χοροὺς εὐρουσθενέος
Τεύτοσιν σωτῆρος ἐλευθερίας εὐμενῆς βουλὰ κάλεσσαν.

τοῦ δὲ κάλλους εἶπε φύσιν χαλεπὰν Στρ. ζ.
 140 ἐν σοφαῖς κλεινὸς πρᾶπίδεσσιν ἀνὴρ, ἀρχὰ δ' ἄφαντος τῶν μεγάλων πέλεται·
 ἐκ μικροῦ γὰρ σπέρματος ὑψίκομον δρῦν καύματος πολλοῖς βροτοῖσιν
 ἄλκαρ ἐς αἰθέρ' ἔθρεψε θεὰ παμβῶτις αἴα·
 ἔργα δὲ λαμπρὰ φίλασεν ξίγος ἐκπνίγειν φθόνου·
 τοῖα καὶ πρῶτος κυβερνάτας μελεδήματα πολλὰ φρονῶν
 145 τᾶς νεοκτίστου παλαίστρας μοισόληπτος Γίγας
 θεοσεβεῖ κύμανε θυμῷ.

ἀντὶ πολλῶν ἦν τετράγωνος ἀνὴρ, Ἀντ. ζ.
 πολλάκις ψυχὰν δὲ βαθεῖα μεριμνᾷν ἔσχε φροντὶς δώμασιν ἀμφὶ φίλοις.
 εἶδε δὴ μάντις σοφὸς ἐν πολυκλύστων κυμάτων ῥιπαῖς ῥέοντα,
 150 ἐν δ' ἀρετᾶς κακὸν ἐχθρὸν αἰὲ μισητὸν ἐσλοῖς,
 οὐρανίους ἴδε κάπους ἄδονᾶν στεῖρῃ φυᾷ —
 τοῦ γὰρ ὀργῇ δυσπαλαίστῃ ψεύδεα ποικίλα πάντα τράφη —
 δυσμενῶς φθείροντα· παίδων ἄγριος γὰρ πάλοι
 ἀδερράπευτος θυμὸς ἔσκειν.

155 τῷ δὲ θαυμαστὸν θρόσος ἦλθε θεοῦ· βωμοῖς γὰρ ὑψηλοῖς κλιθεῖς Ἐπ. ζ.
 γούνατα κάμψε λιταῖς, νυκτὸς δὲ πέπλος πάντα κάλυψε μέλας·
 κιώνων δ' ἔστακε ναοῦ χώρῳ ἐν ἱεροτάτῳ
 ποικιλοτεύκτων πυκνὸν ἄλλος, θαῦμ' ἰδεῖν, κάρτιστον ἔρεισμι' ὀροφᾶς·
 δεινὰν δ' ἴδε δαιμονίαν μυχόθεν στράψασαν αὐγάν,
 160 φωσφόρος δ' ἄσσον φάνη χρυσᾷ νεφέλα,
 τᾶς διαστάσας τύπος αἰθέριος φωτὸς ἐξώρουσε θείου.

τοῦ δὲ μορφὰ σεμνοπρόσωπος ἔφν, Στρ. ἡ.
 δεξιᾷ βάκτρον δὲ φόρει τανύμηκες, σῆμα τῷ σταύρου κορύφωσεν ἄκρην,
 φαιὰ δ' ἀμφὶς ῥεῖα κάλυψε μέλη πέπλος καμηλόθριξ ἄκοσμος·
 165 τοῖος ἔην δέμας ἡδὲ φῦαν, οἷος προφάτας
 παιπαλόεσσι κελεύθοις δυσβάτοις καινὸν σέλας,
 ἔμφοβος τοῦ φεῦγ' ἐχιδνᾶν γέννα πονηροτάτα βέλεα,
 χαλκέας βρονταῖσι φωνᾶς ἐξεκάρυξ· ὁ γὰρ
 ὄνομα δῶκεν τῷδε ναῶ.

170 ἀλλ' ἐν εὐφραντοῖς θαμὰ μειδιῶν Ἀντ. ἡ.
 ὄμμασιν φάνθη, νεφέων μένος ὥς ἀπὺς διέῤῥαξέν ποτε θεσπεσία·
 ἰλέως καινὰν δ' ἴδε πίστιος ὄρμην αὖθις ἐν θνατοῖς φλέγουσαν,
 ὃν δ' ἄρ' ἀμαυρὸν ἔθηκε θυῶν καπνὸς δύσοδμος
 ψυχотаκῆς τε θεοῖς καινοῖσι δάδων δυσσεβῶν
 175 φλόξ πίερα ψευδομυθῶν καὶ πάταγος στομάτων, καθαρός
 πατὴρ ἐρμηνεὺς ἀλαθής, ῥαδίαν οὐρανοῦ
 ὁδὸν ἔδειξ' αὖθις βροτοῖσιν.

πραῦ βλέψας εἶτα Γίγαντι προφάτας θάρσος ἐμπνευσεν φρενί, Ἐπ. ἡ.
 τὸν δ' ἀγανῶς προσέειπεν· Φίλτατ' ὦ πάντεσσ' ἀγαθοῖσιν ἄνερ,
 180 μειλίχοις λύπαν μαλάσσειν φροντίσι θαρξάλλαις·
 τῶνδε γὰρ οἴκων ἐκ θεοῦ κεῖται θέμεθλ' ἄρρηκτα σιδαρόδετα,
 τῶν δὲ κλέος ἔσσεται ἄφθιτον εἰς αἰῶνα μακρόν.
 ἀλλ' ἐρήμοις οὐρεσὶν τοι τραχaleois
 φιλτάταν γᾶν ἦν πόρος, οὗ μέλιτος ῥοῦς μίγῃ κρουνοῖς γάλακτος.

185 τῷ τεὸν Μοισᾶν νεότευκτον ἔδος

Στρ. θ'.

αἰὲν οὗτοι Μοῖρ' ἐπέδασεν ἀπειράτων κακῶν πάντων ἔμεναι μογερῶν·

ὥς γὰρ ἐν Κρήτης ἐριβώλακι γαῖα φάσμι' ἄατον ταυρόκρανον

μειρακίων θαλερῶν ἀναρίθμους ἄγε δασμούς,

λοιμὸς Ἄρους κρυεροῦ στυγνοῦ χάσις πόλλ' ἐσπεσών

190 αἵματος πλήσει γενῦς· αὐτὸς δ' ἄρ' ἐρυθρὸς Ἐνυάλιος

οὐλίαν πεύκαν τινάσσων βάμασιν χαλκίοις

ἄροτον ὠμόφρων πατήσει.

ἀλλὰ τίς νηλέως ὅδε κναπτόμενος

Ἀντ. θ'.

ἐκ μόθων ἥρως δέμας αἱματοφурτον νεῦσε καλλίσταν ὀσίαν κεφαλάν,

195 λαμπρόν ὥς εὖοσμον ἄφαρ πολύφυλλον καύματος ξιπαῖσι πνιχθέν

ἐς κόνιν ὤκα πέδονδε καταρῥεῖ· νοῦς δὲ μάντις

θυμολέοντα πρόφηνεν ταγόν, ὅς θ' ὥρας ἀκμᾶ

ταῖσδ' ἀγυιαῖς ἀντὶ πολλῶν, δουλοσύνας λύσιν αἰσχροτάτας,

φιλτάταν ψυχὰν προθήσει, τοῦ λυτῆρος βροτῶν

200 ἄδολος ὢν Χριστοῦ μαχατάς.

καινὸν ἤδη παλλομένην φρένα θράξ' εἶδωλον ἐξ Αἶδα βυθῶν

Ἐπ. θ'.

στυγνότατον κακόδαιμον, πυρπνός Τυφὼν πολύχειρ πολύπους·

τοῦ δὲ παμφθάρτοις κεραυνοῖς γᾶς ἐτρόμησε βάσις,

οὐρανίας δ' ἔδρας κρατεῖν ἀμπνεύμασιν δεινοῖσι λιλαιόμενος

205 ζῶν αἷμα φόβοις κρυεροῖσιν ἐπαξεν γοργὰ βλέψαις

ἐς φύσιν πέτρας νεκρὰν, ἱρὸν δὲ φάος

ἐλίου κρύψει μυσαρὸν κνέφας εὐαρυμάτων κείνῳ φαλάγγων.

Τευτόνων βροντᾷ τότε τηλεφανεῖ Στρ. ι'.
 ἐσχάταν ῥίζαν χθόνιαι κατερείπουσ' ἀστραπαὶ ταῖσδ' αἰμορῦτοισι νάπαις.
 210 ἀλλ' ἐκήλοις ὄμμασιν οὐρανόθεν θνατῶν πατὴρ ὕβριν γελάσσαις
 νεῦσε γλυκεῖαν ἐπ' εὐρυεδῇ γαῖαν γαλάναν,
 ἀμπέτεται δὲ χαρᾷ φρήν, φῶς ὁροῦσ' εὐάμερον·
 ὕπεται πλαχθέντα γὰρ θείῳ πυρὶ τᾶνδε πυλᾶν πολίον
 ὄμιμ' ὄφιν· τοῦ δ' εὐσεβεῖς λαοὶ δικαίων ὀπί
 215 βασιλέων πνίξουσι κροᾶτα.

πολλάκις καὶ πῆματα πολλὰ τεοῖς Ἀντ. ι'.
 αὐτογέννητ' ἀμπλακίαις σφετέραις οἴκοις πεσεῖται, φθισίβροτος δὲ θαμά
 αὖτον αἰθύσσουσα θύελλα τέκνων σοι καρδίαις ἦσει κάκιστον
 ἶδον, ὃ δ' ὠκύμορος χλοερὰν βλάσταν ἔκαυσεν·
 220 χειμερίων δὲ κακῶν ἦρος κρατεῖ θείου μένος,
 καὶ νέφος θυμοῦ δύσοργον φαιδρὸν ἄγαλμα σόβησ' ἀρετᾶς.
 ἃ δὲ μάτηρ μυρίων παίδων προπέμψει θάλος,
 σταγόνας ὥς Ἥως δρόσοιο.

ὥς δ' ἐν ἄστροις τίμιον ὄμμα σελάνας, εἷς ποτ' ἐκ πάντων τέκνων Ἐπ. ι'.
 225 ἱρὸς ἀοιδὸς ἄωτον λήψεταιί σοι θειοτάτας ἀρετᾶς·
 οἷα δ' αὐγὰν ὀξυδερκῆς αἰετὸς οὐρανίαν
 θαρσάλεος βλέψεν, μελῶν κεῖνος πτεροῖς σωτήρα φαεννοτάτοις,
 αἶρει γὰρ ἄφραστος ἔρως ὅσιον κῆρ, μάντις ἔσει.
 τᾶς λιγυφθόγγου δ' ἀοιδᾶς θάμβος ἔχει
 230 ὥς ἀηδοῦς πάντα λεων, ὃ δ' ἀκούσαις πόθῳ θείῳ πέφρικεν.

πᾶν δὲ μολπαῖς ἀδυμελέσσι τάχα Στρ. ια'.

ἄλσος ἀχῆσει, φίλιας δὲ βροτοῖς ἄδιστον ἄνθος μουσοπόλων γενεά
μαλθακῶν ὕμνων πτερύγεσσιν αἰεῖσι καὶ πάτραν σώζουσιν ὄργαν.
κλεινότατον δ' ἀρεταῖσι θρασὺν θρέψει παλαιστάν

- 235 Τευτονίας πρόμαχον μάτηρ Πυλαία, τοῦ κράτος
δυσπνόνων ἄκλαστον ὕμβρων, οὐρανομήχεος ὥς πίτυος,
φῶς προθήσει καινόν, ὥς πῦρ τῆλε κούρων Δίος
ἐνὶ κλυδῶσιν λάμψε ναύταις.

ἄτρομος λογχᾶν ὅδε δυσμενέων Ἀντ. ια'.

- 240 ὁξὺ φωνᾶς τηλεθρόου βέλος ἦσει, καλλινίκου Τεύτοσιν ἀρμονίας
πᾶσι φαιδρωπᾶς καὶ ἐλευθερίας κάρυξ τυράννοις ἀντιτόλμου.
ἀλλ' ἐπὶ πείρατα γᾶς ἑτέρους θυμὸς θρασύφρων
μοισσοτραφεῖς ἀποπέμψει· νῦν γὰρ αἰσχίσταις πέδαις
φίλτατον πρόσχημα γαίας Ἑλλάδα μοῖρ' ἐδάμασσε ὀλοά·
245 τᾷ λύσιν τεύξουσι κεῖνοι δημάτων φασγάνῳ
ὁμονόων ὄλβον τε θυμῶν.

ἐν δὲ Νείλου θεσπεσίῳ γύαισιν ποικίλαν θηρῶν φύσιν Ἐπ. ια'.

- φυλλάδα καὶ πολύμορφον θαυμάτων καὶ παντοδαπῶν ιδέας
ἐξελίσσουσ', οἱ δὲ κωφᾶς σήματα κρυψίνοα
250 ὀξυμαθεῖς λύσουσι Φικὸς, δημάτων ἄρῃητ' ἀμέτρητα βάθη,
κλάγξει δὲ βάρος σοφίας λίθινος θνατοῖσι Μένων·
ἀμφέποντας καὶ τάφον σωτήρος ὄρω,
οὗ μίαν ποίμναν ἄρ' ἔτ' οὐρανίου ποιμένος θρέψει μέριμνα.

σεμνὰ ταῦτ' εἰπὼν θεόμητις ἀνὴρ

Στρ. ιβ'.

255 φανὸν ἐς δῶμ' αἰθέρος ὥχετ' ἄφαντος, τοὺς δὲ ναοὺς αὖθις ἐκρυψε κνέφας·

τοῦ δὲ λαμπρὸν φῶς ἀνέτειλε Γίγαντος καρδίᾳ λύπας ἀρωγόν,

πάντα δ' ἐνὶ φρασὶν ἦσιν ἔπη κίνησ' ἀρίφρων,

πνεῦμα δὲ θεῖον ὄρινεν τοῖον ὑμνῆσαι μέλος·

Ἐν θεῷ πᾶς ἄμμι καὶν ὕπνοισι μακάριτάος ἐστι βίος,

260 σῆμα γὰρ Χριστοῦ φοροῦμεν, τοῦ χάρις πυρφόρους

διαβόλου τέθραν' ὄιστούς.

τῷ τεαῖς χείρεσσι, πάτερ, πίσυνοι

Ἀντ. ιβ'.

αἰρόμεσθ' ἀνδρῶν ἀμενηνὰ κάρηνα, ζῆν γὰρ ἁμῖν ἐστὶν αἰὲ τὸ θανεῖν·

ἄμμι δεσμοῖς λυγροτάτοισιν ἀνάγκη σώματος θνατοὺς δαμάζει,

265 ἀμβροσία δὲ σοὶ εὐφροσύνη ζῶει σύνοικος·

σιτοφόρος δ' ἐν ἀρούρας κρύπτεται ματρὸς πτυχαῖς

κόκκος, ἀνθρώπων δὲ δειλῶν ῥεῖ δέμας ἐς κόνιν ἠδὲ τέφραν,

ἀλλὰ δόξας ῥίζα καλλίστας ἅμ' αἰωνίας

ἀνατέθῃλ' Αἰδαο νυκτῶν.

270 τίς κακὰν ἀρκὺν θανάτοιο τρομήσει; σοῦ γὰρ ἐν κάπῳ, θεός,

Ἐπ. ιβ'.

ἐργάται ἐσμέν, ἕως λάμψει βίου φῶς· ὡς μάκαρ αἰὲν ἀνὴρ,

ὃς δρόμον Χριστοῦ πεποιθὼς εὐστέφανον τέλεσεν·

ἀλλὰ σὺ τὰς ψυχὰς φύσιν θείαν αἰὲ ζῶσαν θεράπευε, βροτέ·

εὐδαίμονες ἄγγελοι ἄνδρα φυλάξουσ' ἐσλὸν αἰεὶ,

275 εὐσκίαστοι καὶ θεοῦ πατρὸς πτέρυγες

τοῖς τέχνοις ὀργισθὼς ἅτ' εὐσεβέος φοινίους ἐχθροὺς ἀμυναν.

τοῖον ῥῥῶς ἐξ ὀσίου στόματος

Στρ. ιγ'.

ἄνθος εὐδομον θεοῦ ἄνδανε θυμῷ· τοῦ δὲ βαπτιστοῦ θεόπομπον ἔπος
οὐκ ἄκραντον δὴ βάσανος χρόνος εἶδεν τᾶς ἀλαθείας κράτιστος.

280 λαμπρότερον δὲ καλαῖς ἀρεταῖς πίστει τε ματρός

αἰέν ἀλεξίκακος θήσει τέλος βουλὰ θεοῦ·

ὥς δ' ἐς αὐγὰς ἐκ μυχῶν Ἄιδα ποθέοισ' ἀνόρουσε τάχα

ῥίζα φύλλων, ἄνδρα καὶ φῶς χρή βλέπειν, ἀργίας

νύχιον ἐκφεύγοντ' ὄνειρον.

285 τῷ, Πύλα, θεῖον φάος ἡδὲ δίκαν

Ἀντ. ιγ'.

εὖ τρέφειν, τῶν στίλψε ποτ' οὐράνιον κάλλος χρύσειον στήθεος ἐξ ἱεροῦ·

καὶ θεὸς γὰρ ψεύματί σευ πολυχρυσῷ παντὸς ὄλβου πλῆσε κόλπους,

οὐρανόθεν δὲ φύλαξ παρέην θεῖος μεσίτης,

καὶ βασιλέων δὲ σοφῶν γνώμα σε πιστὰ θρέψ' αἰεί·

290 σεῦ γὰρ ἀρχὰν εἶδ' ἄναξ, τοῦ δὴ κλέος οὔτις ὀλεῖ νέμεσις,

εἰσόκεν κύκλους παρ' Ἡοῦς παμφαῖς ἅλιος

ἄκαμάτοις τέμνη δρόμοισιν.

σοὶ δὲ Μοισᾶν ἄδυεπῶν κτίσε κάπους ταγὸς, ὃς λῦσεν βία,

Ἐπ. ιγ'.

ἀγκυλόμητις Ὀδυσσεὺς ὦν ὁμοῦ καὶ Πηλεΐδας κρατερός,

295 Τεύτονας δεσμῶν ἀτλάτων· ὄμμασι μελιχίοις

καὶ μελίγαυς κύκνος εἰδέν σευ βάσιν Λευθῆρος, ὃν αἰθερίας

ἤδη φέρειν οὐράνιος πόθος αὐγὰς· σεῦ δὲ κάλλος

καινὸν ἔστασ' ἐξ ἀγώνων τηλεφανές

ἑσθλὸς ἐν πάντεσσι δίκαιος ἄναξ, ἐν μένι θείῳ κορυστιάς.

300 ψυχαγώγου φεύγ' ἀπάτας νεφέλαν·

Στρ. ιδ'.

ψεύδεος γὰρ πάντ' ἐπὶ δόξα τέτυκται, τὰς δ' ἀλαθείας φάος ἠφάνισεν·

καὶ σιδάρου μαρμαρόεν σέλας ἀχλὺς κρύψεν ἰοῦ· τῷ σὺ παντᾶ

φροντίδος ἔγχεα ῥωμαλέως θήγειν ἄρωγά·

ἀντίπαλος γὰρ ἔφν γνώμαισιν ὀρθαῖς ἀργία

305 ἐν σκότῳ ναίουσα, πάντων χερσὶ κακῶν φόρεοισα πίθον·

σοὶ δ' ἔτ' ἐν λυγροῖσι σημείοις ἔδωκεν θεός

ἀδικίας πολλοὺς ἐλέγχους.

παρθένων γὰρ δυσσεβέων γενεάν

Ἀντ. ιδ'.

καὶ δυσορκούνταν μοναχῶν κακότατα πλᾶξεν ἀρχαῖθ' ἐν φοβερᾷ νέμεσις·

310 σοὶ δὲ παίδων πρωτότοκόν ποτε θρυλλοῦσ' ἀγχόναϊς εὐρεῖν κρεμαστόν,

δεινὰ λέγειν, μόρον αἰσχροτάτον· τοῦ δ' ἦν ἄμορφον

πᾶν δέμας, εἶχε δὲ Κυκλώπων μονόφθαλμον φύσιν,

γυνῆα δὲ χλαίνας ἐρυθρᾶς δαιμόνιον σέλας ἀμφὶς ἔβα,

ἵππομόρφῳ καὶ ποδῶν χωλῶν βάσει τοῦ κακοῦ

315 διαβόλου μιμήσατ' εἶδος.

ἀσφαλὲς ὅπλοισι ἀρετᾶς ἀδαμάστοις πᾶν κακῶν νίκῃ γένος,

Ἐπ. ιδ'.

καὶ θεὸν ἔξοχα πάντων τοῦ τ' ἀνακτος σεμνοτάταν κεφαλάν

εὖ σέβειν καὶ πύργον ἐσθλῶν ἐννομον ἁρμονίαν,

πληθὺς ἀνδρείθμον δὲ θρέψεις τᾷ δίκῃ πάτρῃ τε φίλῃ προμάχων

320 καὶ πίστιος αἰὲν ἐλευθερίαν ὁρμὰν φυλάξεις·

ἄφθιτος ζῶά σε δρῶσαν ταῦτα μένει,

εἰ δὲ μὴ, σοὶ μόρσιμον ἄμαρ ὀλέθρου ῥοπαῖ θᾶσσον τέτυκται.

95211

X2509471

ULB Halle
007 676 026

3

ΠΟΡΤΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΤΟ

ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΝΤΟΝ ΕΤΟΣ

ΠΑΝΡΩΣΑΗΣ

ΕΠΟΙΗΣΕ

Κ. ΣΤΕΙΝΑΡΤΟΣ

ΤΗΣ ΠΟΡΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΚΤΥΠΩΘΕΝ

ΕΝ ΑΛΛΑΙΣ ΤΥΠΟΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΥΕΖΚΙΟΥ.